

Sygn. akt III KZ 30/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **K. Ł.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 27 maja 2015 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu

Okręgowego w Lublinie z dnia 6 marca 2015 r., V Ka 483/13,

o odmowie przyjęcia kasacji

postanowił:

**zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.**

### UZASADNIENIE

Zarządzeniem Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 6 marca 2015 r., V Ka 483/13, odmówiono przyjęcia kasacji skazanego od wyroku tegoż Sądu z dnia 12 czerwca 2013 r. Zarządzenie uzasadniono tym, że wyznaczony z urzędu adwokat po zbadaniu sprawy nie znalazł podstaw do wniesienia kasacji, co zgodnie z art. 84 § 3 k.p.k. oświadczył na piśmie, zaś skazany poinformowany o tym stanie rzeczy i wezwany do spełnienia wymogu przymusu adwokacko-radcowskiego we własnym zakresie, braku formalnego nie usunął.

Na zarządzenie powyższe skazany wniósł zażalenie, w którym podniósł szereg zastrzeżeń co do kompetencji wyznaczonego obrońcy z urzędu, oraz zażądał wyznaczenia innego obrońcy, który rzetelnie rozważy zasadność wniesienia kasacji.

**Sąd Najwyższy zważył co następuje.**

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z niekwestionowanym sposobem interpretacji przepisu art. 526 § 2 k.p.k. ustanawia on tzw. przymus adwokacko-radcowski, tj. obowiązek sporządzenia i podpisania kasacji przez podmiot fachowy (prokuratora, adwokata lub radcę prawnego). Zgodnie zaś z art. 84 § 3 k.p.k., adwokat wyznaczony postępowaniu kasacyjnemu powinien sporządzić i podpisać kasację albo poinformować na piśmie sąd, że nie stwierdził podstaw do tego. Wyznaczony na żądanie wnioskodawcy obrońca nie znalazł podstaw do wniesienia kasacji i poinformował o tym sąd na piśmie (k. 508 i n.). Zauważyć należy, że treść tego pisma wskazuje na przeprowadzenie przez obrońcę rzetelnej analizy sprawy.

Wobec takiego stanowiska wyznaczonego obrońcy z urzędu i nieusunięcia braku formalnego przymusu adwokackiego przez skazanego wnioskodawcę we własnym zakresie, zasadnym stało się wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji. Zauważyć należy, że żądanie wyznaczenia nowego adwokata z urzędu nie zasługiwało na uwzględnienie. Stosownie do utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego, niezgodność stanowiska przedstawionego przez wyznaczonego obrońcę z urzędu z oczekiwaniami bądź poglądami skazanego nie może być podstawą wyznaczenia kolejnego obrońcy. Sąd nie może wyznaczać kolejnych obrońców z urzędu, aż do uzyskania przez stronę oczekiwanego przez niego efektu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2011 r., III KZ 20/11, LEX nr 811870).

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.